

i Danmark at kunne opretholde en kæmpende Tyskhed i Haab om saaledes at kunne tage Forbehold med Hensyn til Fremtiden. De splittede Mindretal i Nord- og Mellemslesvig vil da ikke mere være tyske Smaaøer, som hurtigt vil forsvinde, men de vil blive Forposter for Tyskheden. Denne Bevægelse er saa meget mere farlig, som den frembyder et politisk Paaskud for saadanne Omvendelser, som ikke gerne vil tilstaa, at de finder deres Bevæggrund i Pengeinteresser.

Jeg skal tillade mig at anføre nogle Tal. Den høje Konference har fastsat en Folkeafstemning i et Omraade, der omfatter omtrent 415 000 Indbyggere. Den Del af Slesvig, i hvilken der findes et dansk Element, omfatter omtrent 255 000 Indbyggere, hvoraf omtrent 175 000 taler Dansk. Som følge deraf findes i Afsnit 1 og 2 mindst 80 000 Tyskere, til hvilke der vilde blive føjet den sluttede Masse af 160 000 Tyskere, som bor i 3die Afsnit.

Ved at gøre Rede for den Beslutning, som blev vedtaget af Rigsdagen, udtrykte Taleren under Tingenes almindelige Tilslutning Danmarks dybe Taknemmelighed overfor de allierede og associerede Magter, hvis Sejr og dernæst Beslutninger paa Fredskonferencen udelukkende har muliggjort Virkeliggørelsen af vore nationale Forhaabninger. Det er i den Aand, som deles af hele det danske Folk, jeg har tilladt mig at forebringe ovenstaaende.

Dette er altsaa, hvad der er foretaget i denne Sag, og Offentligheden kan nu dømme om, hvorvidt det har noget paa sig med de Beskyldninger, der i denne Sag er fremsatte.

Jeg har nu udviklet for Dem, hvorledes 3die Zone opstod først som Rømnings- og derefter som Afstemningszone, samt hvorledes den som Følge af det nysnævnte Skridt gennem Gesandten i Paris bortfaldt som Afstemningszone. Dette viste sig jo ved den Note — eller Memorandum, maa man maaske snarere kalde det — af 16. Juni, som den ærede Forespørger hentydede til, i de allierede og associerede Magters Svar paa de tyske Modforslag. Dets Ordlyd behøver jeg ikke at gentage her, thi den ærede Forespørger oplæste dette Skriftstykke. Men det viste sig altsaa, at den Gang, den 16. Juni, var 3die Zone af de allierede strøget som Afstemningsomraade, men endnu opretholdt som Rømningszone. Derimod viste det sig senere, at i den endelige Redaktion havde man ogsaa strøget denne Zone som Rømningszone, saaledes at i Fredstraktaten,

saaledes som den nu foreligger underskrevet fra tysk Side og formodentlig af de allierede og nu i Færd med at gennemgaa Ratifikationsprocessen, findes der overhovedet ikke nogen Omtale af 3die Zone, hverken i den ene eller den anden Egenskab.

Man har talt en Del om, hvad der mulig kunde være Grunden til, at Spørgsmaalet har haft denne historiske Udvikling, da det nu befinder sig i den tilbagegaaende Retning. Den ærede Ordfører sagde, at oprindeligt havde han haft den Opfattelse, at man maatte gaa ud fra, at Slettelsen havde været vel overvejet, men senere havde han indset, at det maatte være sket ved en Fejltagelse. Jeg hentydede før til, at jeg ikke rigtig havde den samme Opfattelse af den kronologiske Rækkefølge. Paa det Møde, hvor jeg var til Stede, faldt begge Udtalelser samtidig — eller i alt Fald i samme Møde — fra den ærede Ordfører, gaaende ud paa, dels at han vel indsaa, at man ikke nu kunde vente at faa gennemført 3die Zone som Rømningszone — det skulde da være som Følge af en Forhandling mellem Parterne, hvor der ogsaa vilde blive Tale om Indrømmelser fra anden Side —; og dels, at Slettelsen maatte jo tænkes at være sket som Følge af en Fejltagelse. Jeg synes, det har nogen Betydning i dette Spørgsmaal at søge at danne sig en Idé om, om det virkelig kunde siges at være sket ved en Fejltagelse. Ogsaa denne Udtryksform synes jeg ikke, der var Grund for os til saa stærkt at fremføre; der ligger dog deri ligesom en Antydning af eller en Opfattelse af et meget skodesløst Arbejde fra Konferencens Side, hvis det skulde være gaaet til paa den Maade, at saa vigtige Ting kommer ind og falder ud igen ved rene Fejltagelser.

Der er da Grund til at erindre om, hvorledes Zonen overhovedet var kommet ind, nemlig ikke som Følge af noget Initiativ herfra. Jeg skal gentage, at Ønsket fra vor Side oprindeligt kun gik ud paa, at de to Zoner, hvor vi foreslog Afstemning, skulde rømmes; dernæst senere, da Delegationen blev spurgt om det, da man fra anden Side rejste Spørgsmaalet, om man ikke ønskede yderligere Rømning, svarede man først: Ja, maaske en halv Kilometer sydligere — ikke som nogen Begrundelse med Hensyn til Afstemningsfriheden, men af Hensyn til, at der kunde „opstaa Rivninger“; og endvidere, da man presses til at udtale en Mening om Byen Slesvigs Rømning, ender man med at sige, at